

[Erna Sørensen.]

ikke allerede nu kunne gennemføres også for Østgrønland. Jeg ved godt, at man dér er bagud i forhold til Vestgrønland, men dette område kunne måske være taget med under denne lovgivning. Det forekommer mig, at man på en måde har forkælet Vestgrønland, idet man har søgt alle problemer løst dér, og at man måske ikke har gjort nok for at varetage den østgrønlandske befolknings interesser på de forskellige områder. Hvis vi med hensyn til en lovgivning som denne kunne behandle Vestgrønland og Østgrønland ens, kunne det måske bevirke, at man også lettere kom i gang med andre problemer og med den øvrige lovgivning, som ikke er gennemført for Østgrønlands vedkommende.

Men som sagt vil vi tilsige en velvillig behandling af disse lovforslag.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede Grønlandsminister for de udførlige og overskuelige bemærkninger til dette lovforslag. Inden jeg gik i gang med lovforslaget, havde jeg i biblioteket forsynet mig med alle relevante aktstykker og lovsamlinger, men det viste sig, at jeg kun fik meget begrænset brug for dem, fordi bemærkningerne til lovforslaget var udarbejdet på en så forbilledlig god måde, der i høj grad lettede arbejdet.

Dette lovforslag om børns retsstilling i Grønland må ses som et led i rækken af de love, der skal bidrage til så vidt muligt at gennemføre retsenhed for alle, som bor i Grønland, og at få samme lovregler til at gælde for hele riget, så man undgår en opdeling af befolkningen i to grupper, for hvem der gælder forskellige retssystemer.

Så vidt jeg kan bedømme, ligger dette lovforslag så nær den danske lov om børns retsstilling, som man kan forlange, når der skal tages rimeligt hensyn til specielle grønlandske forhold. Principielt er man enig, og landsrådet er indstillet på, så snart forholdene gør det muligt, at gøre de to love endnu mere identiske.

Man kan vist sige, at det mest skelsættende ved den danske lov om børns retsstilling af 1960 er, at en faderskabssag enten slutes med, at faderskab må anses for fastslået, eller med, at den eller de indstævnedes frifindes. Muligheden for at på-

lægge én eller flere mænd bidragspligt består ikke længere. Selv om loven for Grønland ikke går så vidt, er noget hidtil ukendt indført, nemlig adgang til at fastslå egentligt faderskab til børn født uden for ægteskab.

Har moderen i avlingsperioden kun haft forhold til én mand og denne enten anerkender eller ved rettens afgørelse anses for at være fader, bliver denne ikke alene som tidligere bidragspligtig, men må påtage sig et egentligt faderskab, hvilket medfører, at barnet kan få hans navn og arve ham.

Har moderen i avlingsperioden haft forhold til flere mænd, og kan ingen anses som far til barnet, bibeholdes den tidligere praksis med at pålægge den eller de mænd, der kan være tale om, bidragspligt.

Så vidt jeg har forstået, beror bibeholdelsen af denne praksis på tekniske vanskeligheder ved at gennemføre de biologiske beviser, der anvendes i Danmark. Man mener, at vanskelighederne kan løses i løbet af overskuelig tid, og man må derfor hilse med glæde, at ministeriet for Grønland vil iværksætte en undersøgelse af de forskellige i Grønland forekommende blodtyper, så der derved tilvejebringes de nødvendige forudsætninger for gennemførelse af den danske børnelovs bestemmelser fuldt ud.

Landsrådets ønske om en revision af loven om 5 år afslås med den begrundelse, at de tekniske vanskeligheder kan være overvundet på kortere tid, selv om man ikke tør sige noget bestemt om tidsfristen. Man må give landsrådet ret i, at det er ønskeligt, så snart muligheder derfor foreligger, at få indført ensartede regler i hele riget.

Jeg tror, §§ 3 og 4 er praktiske, de synes ifølge bemærkningerne at være i overensstemmelse med grønlandsk indstilling. De drejer sig om, at en mand, der har haft samleje med en kvinde og kan være fader til hendes barn og gifter sig med hende, anses som fader til barnet, så barnet betragtes som ægtebarn. Man kan give bemærkningerne ret i, at det er et enkelt og forståeligt system, som er let at administrere, men at det muligvis en gang imellem kan ramme ved siden af. Ikke mindst af hensyn til barnets tarv synes jeg, man må sige, at det er en god løsning.

Angående §§ 7-9 vil jeg gerne spørge,